

Curtea Supremă de Justiție

D E C I Z I E

05 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru, Ghenadie Nicolaev, Constantin Alerguș și Nadejda Toma,

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 20 august 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2014, declarat de inculpatul

Iacovlev Vitalie Ion, născută la 11 ianuarie 1969, originar și domiciliat mun. Chișinău, str. Pădurii 4,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 08.08.2013 - 20.08.2014;

Instanța de apel: 19.09.2014 - 20.11.2014;

Instanța de recurs: 11.02.2015 - 05.05.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 20 august 2014, Iacovlev Vitalie a fost condamnat în baza art. 251 Cod penal, la 1 an închisoare, fără privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate, iar în baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate i-a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 1 an.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță, a constatat, în fapt că, la 31.01.2013, aproximativ la ora 12.50, executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie, în temeiul documentului executoriu nr. 2e-303/12 din 21.06.2012 și a documentului executoriu nr. 2e-608/12 din 28.06.2012, emise de Judecătoria Botanica, mun. Chișinău, privind încasarea datoriei în sumă de 89.410,76 lei în beneficiul SRL „Moldsem-Grup” de la ÎI „Iacovlev Vitalie” și SRL „Service AMG”, aflându-se pe str. Pădurii 4, mun. Chișinău, în prezența debitorului Iacovlev Vitalie, care este posesor al întreprinderii individuale, administrator și unic asociat al societății cu răspundere limitată, a aplicat sechestrul pe bunurile ÎI „Iacovlev Vitalie” c/f 1003600158631, automobilul model „Volkswagen Caddy”, cu n/î KYV 004 și remorca model „Humbaur”, cu n/î KYV 008, care, conform procesului-verbal de sechestrul din 31.01.2013, au fost lăsate spre păstrare debitorului Iacovlev Vitalie, fiind stabilit locul păstrării la domiciliul ultimului pe adresa mun. Chișinău, str. Pădurii 4.

Ulterior, la 10 aprilie 2013, de către executorul judecătoresc Bănărescu Anatolie, în scopul executării hotărârii judecătorești, a fost înmînată înștiințarea nr. 056-251r-252r/13, primită contrasemnătură de soția inculpatului, Iacovleva Aurelia, potrivit

căreia, la 12 aprilie 2013, bunurile sechestrate urmau a fi ridicate de către executor, însă în urma deplasării executorului judecătoresc la locul păstrării bunurilor, s-a stabilit că, bunurile sechestrate și transmise spre păstrare lui Iacovlev Vitalie nu se aflau pe adresa dată, fiind tănuite intenționat de către acesta, ce a adus la imposibilitatea executării hotărârii judecătorești irevocabile.

3. Inculpatul, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din motiv că în acțiunile sale lipsesc elementele infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat că, probele puse la baza sentinței de condamnare nu dovedesc vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii imputate, astfel prima instanță le-a dat o apreciere greșită, motiv pentru care se impune reaprecierea probelor și achitarea inculpatului.

Bunurile sechestrate au fost transmise inculpatului spre păstrare și asigurare, fără a fi obligat să le păstreze la domiciliul lui, astfel este greșită concluzia că, inculpatul intenționat a tănuit bunurile prin scoaterea din țară a automobilului model „Volkswagen Caddy”, cu n/î KYV 004 și remorca model „Humbaur”, cu n/î KYV 008.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2014, a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței.

4.1. La adoptarea soluției, instanța de apel a reținut că, probele care au fost prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, au fost obținute legal, fiind admisibile conform prevederilor art. 95 Cod de procedură penală și au fost apreciate conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a fost solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza condamnării inculpatului, cum ar fi: declarațiile martorilor Bănărescu Anatolie, Gosic Andrei, Iacovleva Aurelia, Tuceacov Eduard; demersul executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie din 18.04.2013 către procurorul sect. Botanica (f.d.9); titlul executoriu din 21.06.2012, emis de Judecătoria Botanica, mun. Chișinău (f.d.10); titlul executoriu din 28.06.2012, emis de Judecătoria Botanica, mun. Chișinău (f.d.11); încheierea executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie din 15.11.2012 privind primirea și intentarea dosarului de executare (f.d.13); cererea debitorului Iacovlev Vitalie, din 28.01.2013, adresată executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie privind eliberarea de sub sechestru a unităților de transport (f.d.17); încheierea executorului judecătoresc din 31.01.2013, nr. 056-252r/13, prin care au fost anulate măsurile de asigurare a documentului executoriu (f.d.18); procesul-verbal de sechestru din 31.01.2013, prin care au fost puse sub sechestru și transmise spre păstrare debitorului Iacovlev Vitalie automobilul model „Volkswagen Caddy”, cu n/î KYV 004 și remorca model „Humbaur”, cu n/î KYV 008 (f.d. 19-20); înștiințare din 10.04.2013, nr. 056-251r-252r/13, prin care s-a dispus ridicarea automobilului model „Volkswagen Caddy”, cu n/î KYV 004 și remorcii model „Humbaur”, cu n/î KYV 008, transmise spre păstrare debitorului Iacovlev Vitalie și transmiterea acestora magazinului de comision pentru realizare (f.d.21); procesul-verbal privind ieșirea la față locului din 12.04.2013 (f.d.22).

Potrivit procesului-verbal de sechestru din 31.01.2013, bunurile au fost transmise spre păstrare lui Iacovlev Vitalie, cu domiciliul în mun. Chișinău, str. Pădurii 4, care a fost preîntâmpinat despre obligațiile privind păstrarea bunurilor sechestrate și răspunderea pe care o poartă în conformitate cu art. 251 Cod penal, pentru însușirea, înstrăinarea, substituirea sau tănuirea bunurilor sechestrate.

Potrivit mențiunii din procesul-verbal de aplicare a sechestrului, depozitarului (debitorului și membrilor familiei lui) i-a fost comunicat că nu are dreptul să dispună de bunurile sechestrate.

Conform declarațiilor martorului Bănărescu Anatolie, inculpatul avea obligația să păstreze bunurile sechestrate, putea folosi bunurile sechestrate și urma să le prezinte la prima cerință a executorului judecătoresc.

Instanța de apel a menționat că, din motivul aflării bunurilor sechestrate întru executarea documentelor executorii, peste hotarele Republicii Moldova, hotărîrea instanței de judecată nu a fost executată.

Instanța de apel a reținut că, semnînd la 31.01.2013 procesul-verbal de sechestr și primind spre păstrare bunurile sechestrate, inculpatul și-a asumat răspunderea pentru încălcarea restricțiilor expuse în actul procesual menționat (f.d.20), însă Iacovlev Vitalie, intenționat a tăinuit bunurile sechestrate prin scoaterea lor din țară.

Astfel, instanța de apel a menționat că, față de lucrul judecat de primă instanță, se constată motivarea amplă și temeinică a sentinței pronunțate cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu fapta reținută în sarcina inculpatului, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

4.2. Instanța de apel a reținut că, susținerile invocate precum că inculpatul nu este vinovat, din punct de vedere penal, de săvârșirea infracțiunii imputate nu echivalează cu achitarea acestuia, devreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, administrate și apreciate de prima instanță - relevate în cuprinsul sentinței, verificate în ședința instanței de apel, dovedesc cu certitudine săvârșirea infracțiunii respective de către inculpat.

Conform procesului-verbal de sechestr din 31.01.2013, inculpatului și membrilor familiei lui le-a fost comunicat că nu au dreptul să dispună de bunurile sechestrate, iar bunurile sechestrate - automobilul model „Volkswagen Caddy”, cu n/î KYV 004 și remorca model „Humbaur”, cu n/î KYV 008, au fost transmise spre păstrare inculpatului, la domiciliul său, fiind explicate consecințele juridice în cazul nerespectării obligațiilor respective (f.d. 19-20).

Din materialul probator al cauzei, s-a constatat, că bunurile sechestrate - automobilul model „Volkswagen Caddy”, cu n/î KYV 004 și remorca model „Humbaur”, cu n/î KYV 008, în perioada de referință, nu s-au păstrat la domiciliul inculpatului pe adresa mun. Chișinău, str. Pădurii 4, dar s-au aflat peste hotarele țării, fiind utilizate în interesul material al familiei, astfel, cu rea - voință, fiind încălcate prescripțiile din procesul - verbal de sechestr din 31.01.2013.

În atare situație, instanța de apel a constatat tăinuirea bunurilor sechestrate săvârșită de inculpat, căruia i-au fost încredințate aceste bunuri și care era obligat, conform legii, să asigure integritatea lor.

5. Inculpatul, în temeiul pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs hotărîrile pronunțate, solicitînd casarea acestora, cu pronunțarea unei hotărîri de achitare.

În motivarea recursului a invocat că, în procesul-verbal de sechestr întocmit la 31.01.2013, bunurile puse sub sechestr au fost transmise spre folosire lui Iacovlev Vitalie, însă nu a fost făcută nici o mențiune că aceste bunuri urmează să fie păstrate la domiciliul inculpatului, mun. Chișinău, str. Pădurii 4.

Bunurile au fost scoase din Republica Moldova cu scopul de a transporta mărfuri din Federația Rusă și nu de a le tăinui.

Subsidiar a menționat că, probele puse la baza sentinței de condamnare de către instanțele de fond, nu confirmă vinovăția lui Iacovlev Vitalie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, dar descriu modul în care a derulat procedura de executare a titlurilor executorii emise la 21.06.2012 și 28.06.2012.

5.1. Pe marginea recursului a prezentat referință procurorul în Procuratura de nivelul Curții Supreme de Justiție, Suvac Nicolae, care a solicitat inadmisibilitatea recursului motivând că, dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor nu constituie o eroare de drept și nu poate servi drept temei pentru casarea hotărârilor legal adoptate.

Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanțele de fond concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate.

6. Verificând argumentele recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră că recursul urmează a fi respins, din următoarele considerente.

6.1. Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, la judecarea cauzei menționate în instanța de recurs, aceste temeuri nu și-au găsit confirmare.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul înaintat de inculpat, a verificat minuțios legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, astfel ajungând la concluzia corectă enunțată supra la pct. pct. 4.1., 4.2. din prezenta decizie.

La fel, în sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea apelului declarat de inculpat, precum și motivele adoptării soluției.

În acest context, instanța de recurs, menționează că din conținutul deciziei instanței de apel rezultă, că instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele săvârșirii infracțiunii de către inculpatul Iacovlev Vitalie, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior, motivând concluzia de vinovăție a acestuia.

Verificând procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (f.d.130-133) și, lecturând textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelului înaintat în cauză, a respectat întocmai prevederile art. art. 415, 417 Cod de procedură penală, concluziile fiind întemeiate pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind date citirii în ședința de judecată și reflectate în procesul-verbal, iar partea apărării nu a solicitat audierea suplimentară a martorilor, fiind audiat pe viu doar inculpatul, iar procesul-verbal al ședinței de judecată, ulterior, nu a fost obiectat de către părți în ordinea prevăzută de legislația procesuală.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Astfel, Colegiul penal lărgit, reține că instanța de apel, verificând minuțios probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, fiind stabilite

cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Iacovlev Vitalie în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 251 Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă ținându-se cont de prevederile art. art. 61, 75 Cod penal.

Or, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea lui, de vreme ce probele pertinente și concludente, în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate.

Deci, criticile formulate de recurent enunțate la pct. 5 al prezentei decizii, instanța de apel le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. pct. 4.1., 4.2., soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul declarat este inadmisibil.

6.2. La fel, instanța de recurs menționează, că din textul recursului înaintat se evidențiază că recurentul în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor și a nevinovăției sale în cele imputate, însă, motivele de reapreciere a probelor țin de starea de fapt a cauzei și nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

În acest context, Colegiul penal lărgit, reține concluzia instanței de apel referitor la probele decisive, invocate în pct. 4.1 al prezentei decizii, în confirmarea vinovăției inculpatului, inclusiv: declarațiile martorilor Bănărescu Anatolie, Gosic Andrei, Iacovleva Aurelia, Tuceacov Eduard; demersul executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie din 18.04.2013 către procurorul sect. Botanica (f.d.9); titlul executoriu din 21.06.2012, emis de Judecătoria Botanica, mun. Chișinău (f.d.10); titlul executoriu din 28.06.2012, emis de Judecătoria Botanica, mun. Chișinău (f.d.11); încheierea executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie din 15.11.2012 privind primirea și intentarea dosarului de executare (f.d.13); cererea debitorului Iacovlev Vitalie, din 28.01.2013, adresată executorului judecătoresc Bănărescu Anatolie privind eliberarea de sub sechestru a unităților de transport (f.d.17); încheierea executorului judecătoresc din 31.01.2013, nr. 056-252r/13, prin care au fost anulate măsurile de asigurare a documentului executoriu (f.d.18); procesul-verbal de sechestru din 31.01.2013, prin care au fost puse sub sechestru și transmise spre păstrare debitorului Iacovlev Vitalie automobilul model „Volkswagen Caddy”, cu n/î KYV 004 și remorca model „Humbaur”, cu n/î KYV 008 (f.d. 19-20); înștiințare din 10.04.2013, nr. 056-251r-252r/13, prin care s-a solicitat ridicarea mijloacelor de transport - automobilul model „Volkswagen Caddy”, cu n/î KYV 004 și remorcii model „Humbaur”, cu n/î KYV 008, transmise spre păstrare debitorului Iacovlev Vitalie și transmiterea acestora magazinului de comision pentru realizare (f.d.21); procesul-verbal privind ieșirea la fața locului din 12.04.2013 (f.d.22), probe, care confirmă vinovăția inculpatului în cele imputate.

6.3. Totodată, Colegiul reține că, criticile recurentului referitor la faptul că, probele puse la baza sentinței de condamnare de către instanțele de fond, nu confirmă vinovăția sa, sunt neîntemeiate, fiind-că, la momentul întocmirii procesului-verbal de sechestru asupra automobilul model „Volkswagen Caddy”, cu n/î KYV 004 și remorca model „Humbaur”, cu n/î KYV 008, lui Iacovlev Vitalie i-au fost explicate îndatoririle privind păstrarea și răspunderea pe care o poartă în conformitate cu prevederile art.

251 Cod penal, pentru însușirea, înstrăinarea sau tănuirea bunurilor sechestrate, termenul de contestare a procesului-verbal, precum și termenul de contestare a valorii bunurilor.

La 10 aprilie 2013, de către executorul judecătoresc a fost emisă înștiințarea nr. 056-251r-252r/13, care a fost înmînată contra semnătură soției inculpatului, Iacovleva Aurelia, potrivit căreia bunurile sechestrate urmau a fi ridicate, întru executarea documentului executoriu (f.d.21).

Faptul recepționării înștiințării a fost recunoscut de către Iacovleva Aurelia, soția inculpatului, care a menționat că a recepționat înștiințarea prin care s-a adus la cunoștință că bunurile sechestrate urmau a fi ridicate, și care l-a înștiințat pe Iacovlev Vitalie despre acest fapt.

Astfel, Iacovlev Vitalie fiind înștiințat de faptul că bunurile sechestrate urmau a fi ridicate pentru a fi transmise spre realizare, nu a asigurat prezența bunurilor sechestrate, la data și ora menționată în înștiințare, precum și nici el personal nu s-a prezentat la executorul judecătoresc, iar la apelurile telefonice nu a răspuns.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art. 251 Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin acțiune.

Această acțiune – săvârșită asupra bunurilor sechestrate sau confiscate – presupune următoarele modalități normative cu caracter alternativ: 1) însușirea; 2) înstrăinarea; 3) substituirea; 4) tănuirea; 5) utilizarea în alte scopuri.

Prin „**tănuire**” se are în vedere ascunderea bunurilor sechestrate sau confiscate de cei abilitați să le vândă silit sau să le treacă în proprietatea statului.

În atare circumstanțe, Colegiul penal lărgit reține ca neîntemeiat argumentul recurentului, precum că dînsul nu a tănuit bunurile aflate sub sechestru, fiind-că, la data și ora indicată în înștiințare de către executorul judecătoresc, bunurile nu au putut fi ridicate, deoarece nu se aflau la locul indicat fapt care se confirmă prin procesul-verbal privind ieșirea la fața locului.

Infracțiunea specificată la art. 251 Cod penal, este după caz o infracțiune formală sau materială. Drept urmare, ea se consideră consumată din momentul producerii prejudiciului material (în cazul modalităților de însușire (consumare) și înstrăinare) sau din momentul realizării substituiri (care presupune oferirea unui bun de aceeași valoare, în locul bunului substituit), tănuirii sau utilizării în alte scopuri a bunurilor respective.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 251 Cod penal, se caracterizează prin intenție directă ori indirectă (în funcție de cazul dacă modalitatea concretă a faptei prejudiciabile imprimă celor săvârșite parametrii unei infracțiuni formale sau ai unei infracțiuni materiale). Motivul infracțiunii în cauză constă, de cele mai dese ori, în interesul material.

Astfel, Iacovlev Vitalie fiind înștiințat de răspunderea pe care o poartă pentru însușirea, înstrăinarea sau tănuirea bunurilor sechestrate, nu a asigurat prezența acestor bunuri, care se aflau peste hotarele Republicii Moldova, în Federația Rusă, la data și ora indicată de executorul judecătoresc.

La fel, Colegiul penal lărgit a reținut ca neîntemeiat argumentul recurentului precum că în procesul-verbal de sechestru nu a fost făcută nici o mențiune că bunurile urmează să fie păstrate la domiciliul său situat în mun. Chișinău, str. Pădurii 4, or, în procesul-verbal de sechestru este prevăzut expres faptul că bunurile sunt transmise spre păstrare lui Iacovlev Vitalie cu domiciliul în mun. Chișinău, str. Pădurii 4.

În baza celor constatate, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de apel a adoptat o hotărîre legală și întemeiată, astfel recursul ordinar declarat în prezenta cauză, urmează a fi respins, ca inadmisibil.

7. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de inculpatul *Iacovlev Vitalie Ion*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2014, în propria cauză penală, cu menținerea hotărîrii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 04 iunie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș

Nadejda Toma